

Az égre nyíló bárka

Énekek: 164;25 és 346.

Bibliaolvasás: Nőé ötszáz esztendő volt, amikor Sémét, Hámot és Jáfetet nemzette. **1Mózes 5: 32.** Történt pedig, hogy az emberek sokasodni kezdtek a föld színén, és leányaik születtek. Látták az Isten fiai az emberek leányait, hogy szépek, és feleségül vették közülük mindazokat, akiket megkedveltek. És azt mondta az ÚR: Ne maradjon lelke örökké az emberben, mivelhogy ő test. Legyen életének ideje százhusz esztendő. Abban az időben, sőt még azután is, amikor Isten fiai bementek az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szültek nekik, óriások éltek a földön. Ezek azok a hatalmasok, akik eleitől fogva hírneves emberek voltak. Amikor látta az ÚR, hogy megsokasodott az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz, megbánta az ÚR, hogy embert teremtett a földön, és bánkódott szívében. Ezt mondta az ÚR: Eltörlöm a föld színéről az embert, akit teremtettem; az embert, az állatot, a csúszó-mászó állatokat és az ég madarait. Mert bánom, hogy megteremtettem. De Nőé kegyelmet talált az ÚR előtt. Nőének pedig ez a története: Nőé igaz, tökéletes férfiú volt kortársai között. Nőé Istennel járt. Nőé három fiút nemzett: Sémét, Hámot és Jáfetet. A föld pedig romlott volt Isten előtt, és megtelt erőszakossággal. Isten azért a földre tekintett, és íme, az meg volt romolva, mert minden test rossz útra tért a földön. Azért azt mondta Isten Nőének: Minden test vége elérkezett, mivel a föld erőszakossággal telt meg általuk. Íme, elvesztem őket a földdel együtt. Csinálj magadnak bárkát góferfából, rekeszeket is csinálj a bárkában, és kend be szurokkal belül és kívül. Így csináld meg: a bárka hossza háromszáz könyök legyen, szélessége ötven könyök és magassága harminc könyök. Csinálj ablakot a bárkán, és egykönyöknyre hagyd azt felülről. És oldalt készíts ajtót a bárkára. Alsó, középső és felső szintet készíts. Én pedig, íme, özönvizet hozok a földre, hogy elveszítsek minden testet, amelyben élő lélek van az ég alatt. Minden elvész, ami a földön van. De veled szövetséget kötök, és bemész a bárkába fiaiddal, feleségeddel és fiaidnak feleségeivel együtt. És minden élőlől, minden testből, mindenből kettőt-kettőt vigyél be a bárkába, hogy veled együtt életben maradjanak: hímek és nőstények legyenek. A madarak közül az ő nemük szerint, az állatok közül az ő nemük szerint és a föld mindenféle csúszó-mászó állatai közül az ő nemük szerint. Mindenből kettő-kettő menjen be hozzád, hogy életben maradjanak. Magadnak pedig szerezz be mindenféle eledelt, ami csak ehető, és gyűjtsd be magadhoz, hogy legyen enivalótok nektek is, meg azoknak is. És Nőé úgy cselekedett, amint Isten parancsolta neki, mindent aszerint tett. **1Mózes 6.**

Ezt mondta az ÚR Nőének: Menj be egész házad népével a bárkába, mert csak téged találtak igaznak színem előtt ebben a nemzedékben. Minden tiszta állatból hetet-hetet vigyél be, hímet és nőstényt. Azokból az állatokból pedig, amelyek nem tiszták, kettőt-kettőt: hímet és nőstényt. Az égi madarakból is hetet-hetet, hímet és nőstényt, hogy magvuk maradjon az egész föld színén. Mert hét nap múlva esőt bocsátok a földre, negyven nap és negyven éjjel, és eltörlök a föld színéről minden állatot, amelyet teremtettem. Nőé azért mindent úgy cselekedett, ahogy az ÚR megparancsolta neki. Nőé pedig hatszáz esztendő volt, amikor az özönvíz volt a földön. Bement tehát Nőé és fiai, a felesége és fiainak feleségei övele a bárkába az özönvíz elől. **1Mózes 7: 1 – 7.**

Ige: Nőé azért mindent úgy cselekedett, ahogy az ÚR megparancsolta neki. Nőé pedig hatszáz esztendő volt, amikor az özönvíz volt a földön. Bement tehát Nőé és fiai, a felesége és fiainak feleségei övele a bárkába az özönvíz elől. 1Mózes 7: 5 – 7.

A Biblia olvasott szakaszából Noénak érintés közelben kellene állnia előttünk. Természetesen bezavar az a tízszeres szorzó, amivel Szentlélek az életkoráról azt mondja, hogy ő ötszáz éves volt Noé, amikor már három fiú édesapja volt. A lelkünk mélyén sejtjük, hogy Noé nemcsak életkorát tekintve volt tízszer másabb, mint mi, hanem ember voltának minden más dimenziójában is. Jól hallottuk, hogy Isten azokban a napokban cselekedte azt, hogy elvette az emberek életéből azt a több tekintetben is értendő tízszeres szorzót és tízszer rövidebb időre korlátozta az ember életének idejét, számszerűsítve a közel ezer esztendő helyett 120 esztendőre, aminek a felét is alig éri meg a posztmodern ember, aki egy mindenestől szennyezett földön együtt haldokol a Földdel.

Ismerkedjünk meg ezzel a Jézus tanítása¹ által kortársunkká lett Noéval! Engedjük őt közel magunkhoz, ennek érdekében osszuk el tízzel az életkorát, és máris egy ötven éves, háromgyermekes édesapát fogunk látni egy mindenben hajszálpontosan hasonló végromlás előtti világban.

Annak az időszaknak egyházi életéről azt hallottuk, hogy az Istennek földön élő fiai, akik közel ezer évet is megéltek, a rájuk leginkább jellemző tulajdonságuk az volt, hogy a női emancipáció csúcsára feljutott és már teljesen feminizálódott világban, kényük kedvük szerint válogassanak az emberek gyönyörű lányai közül, hogy a feleségeik legyenek.

Hadd kérdezzem meg, hogy vajon ezért volt tízszeres életképességük, hogy idejüket és életüket a saját gyönyörkeresésük szolgálatába adják?

Abban az évben tehát, amikor Noé ötven éves és már három fiúgyermek édesapja egyszeriben egy leírhatatlan, értelmezhetetlen, önmagában értelmelen és jövő nélküli világot látott maga körül, tele gyönyörű lányokkal, sok gyermeket szülő anyával, akik olyan emberekké válnak, kikről Szentléleknek ezt kell mondania:

- Látom, hogy megsokasult az ember gonoszága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz. Bánkódom a szívében a földre teremtett ember miatt. Bánatában ezt mondat az Úr: *Eltörölöm az embert, akit teremtettem, a földnek színéről (...)*!

Ezen a ponton fordul Noé története különlegesre, amikor az Úr Noéra terhelte a megromlott Föld (1Mózes 6: 11) miatti bánatát, Noé tehát ez a köztünk álló ötvenes éveiben járó ember az Úr bánatán keresztül kezdte látni a saját kortárs világát, benne önmagát és szerelmes fiait.

Szentlélek azt mondja, hogy az Úr észerevette az Isten bánkódását cipelő Noét, odament hozzá és ezt mondta neki:

- Elhatároztam. Minden test vége elérkezett, mivel a föld erőszakossággal telt meg általuk. Íme, elvesztem őket a földdel együtt. Csinálj magadnak bárkát góferfából, rekeszeket is csinálj a bárkában, és kend be szurokkal belül és kívül. Így csináld meg: a bárka hossza háromszáz könyök legyen, szélessége ötven könyök és magassága harminc könyök. Csinálj ablakot a bárkán, és egykönyöknyire hagyd azt felülről. És oldalt készíts ajtót a bárkára. Alsó, középső és felső szintet készíts. Én pedig, íme, özönvizet hozok a földre, hogy elveszítsek minden testet, amelyben élő lélek van az ég alatt. Minden elvesz, ami a földön van. De veled szövetséget kötök, és bemész a bárkába fiaiddal, feleségeddel és fiaidnak feleségeivel együtt! 1Mózes 6: 13 – 18.

¹ Amiképpen pedig a Noé napjaiban vala, akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is. Mert amiképpen az özönvíz előtt való napokban esznek és isznak vala, házasodnak és férjhez mennek vala, mind ama napig, amelyen Noé a bárkába méne. És nem vesznek vala észre semmit, mígnem eljöve az özönvíz és mindnyájukat elragadá: akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is. Máté 24:37 – 39.

Bizony, pontosan így vigasztalta Isten Noét, az égre néző bárka tervével és megépítésének parancsával! Tehát odament az Úr Noéhoz és úgy vette el tőle a megromlott és haldokló Föld látását, hogy az égre néző bárkát láttatta vele attól a perctől kezdve mindaddig, ameddig minden megtörténik, vagyis elkészül a világ elpusztulását túlélő, és a földi életet megmentő bárka.

Lássátok és nézzétek meg jól ezt az ötvenes éveiben járó embert, aki elől Isten elvette a világot, mert az ő teljes világa egy égre néző bárka lett! Vele együtt látnunk kell, hogy ez egy olyan bárka, aminek oldal ajtaján be lehet menekülni, de onnan kijönni bizonytalan időig nem lehetséges.² Ez a bárka teljesen körülrár és magában hordoz a végromlás, annak következményeként eljövő végpusztulás teljes ideje alatt, amiről senki nem tudja, hogy meddig tart.

Testvérem! Mi a véleményed erről a Noéről, aki a fiainak nősülésének idején semmi egyebet nem lát csak a hozzá eljövő Úr vigasztalását, ami az égre látó bárka. Mond, akarsz-e ennek az így megvigasztalt Noének a társa lenni úgy, hogy bizonytalan ideig te is azt lásd, amit ő?

Egy dolog legyen teljesen világos mindenki előtt, éspedig az, hogy Noét, feleségét, három fiát és három menyét nem akkor vették körül a bárka falai, amikor Noé hatszáz éves volt, és az Úr rájuk zárta a bárka ajtaját. 1Mózes 7: 16. Határozottan nem, mert ők mindnyájan már akkor bementek az Isten bárkájába, amikor elfogadták az Úrtól az ő egyetlen vigasztalásukat, a minden mást eltakaró és csakis az égre néző bárkát választották a világuknak!

Noé és szűk családja hosszú éveken keresztül ácsolták az Úr terve szerint azt a bárkába tömörített állatkertet, amivel együtt akart Isten nekik jövőt adni. Megtudtuk, hogy a szabadítás bárkájának, sőt a mennyei életnek több mint egy éven keresztül állatkert és istálló szaga volt! Bizony, fel kellett készülniük, hogy olyan személynek nem mondható állatokkal fognak egy légtérben élni, és gondozói munkával nekik, az állatoknak szolgálni, amely élőlényeknek még ősapjuk Ádám adott nevet, de közöttük nem talált emberhez illő társat, egyetlen egyet sem! Hát nem döbbenetes, hogy az állatoknak szolgáló embernek nyitja meg az Úr a mennyei élet ablakát?

Ne legyünk rest szívűek, gondoljuk végig, miképpen kellett felkészülniük az állatok társaságára! Tudjuk, hogy a bárka falain kívül a pusztításnak milyen tudásával bírtak az emberek, de az egyetlen és igaz életben maradáshoz vajon milyen tudásra és ismeretre volt szüksége a bárka falain belül, az állatok sokaságával egybezárt embernek? Bizony a két ismeret között menny és föld a különbség. Mennyei és égre néző volt a bárka világa, az állatoknak szolgáló ember világa, de ugyanez a bárkánk kívüli világról nem mondható el, mert ott minden a Föld megromlásáról és elpusztításáról szólt! Micsoda paradoxon, hogy a katedrális méretű³, vagyis 150 méter hosszú, 25 méter széles és 15 méter magas bárka a Föld kerektségéhez képest rendkívül szűk világa a mennyei örökéletet hordozta, míg a rajta kívüli nagy világ a romlás és az örök kárhozat helyévé lett.

Vajon nem pontosan így történik minden a mi napjainkban is? Kérdezzük meg Nóé bármely kortársát, hogy milyen jövőt predestinál Noé fába zárt állatkertjének, ott a végtelen pusztaság

² Az ÚR pedig bezárta Nóé mögött az ajtót. 1Móze 7: 16. Úgy zárt be azt az ajtót, hogy a bárka látszólag vékony fala azzá az átjárhatatlan közbevetéssé lett, amely a bárkából, ha át akarnának is menni a világba, nem mehetnek, sem azok onnan a bárkába be nem jöhetnek. Lk 16: 26.

³ A francia Chartres-i katedrális külső hosszúsága 130 méter, magassága 37,5 méter, 16,4 méteres főhajója pedig a legszélesebb Franciaországban. <https://www.hetedhetorszag.hu/franciaorszag/chartres-i-katedralis>
A yorki katedrális amely negyed évezreden át épült, első hossza 148 méter, magassága 35 méter, hajójának szélessége szintén 35 méter, kereszthajója 69 méteres. https://hu.wikipedia.org/wiki/Yorki_katedr%C3%A1lis
Rómában a Szent Péter bazilikája a világ legnagyobb temploma, építése több mint száz évig tartott. A főhajó hossza 187 méter, magassága 45, szélessége 27 méter, ami a kereszthajónál eléri a 140 métert. <https://www.fasori.hu/ref500/muveszet/szentpeter.html>

közepén? Nos én hallom, ahogy a hasukat fogva nevetnek, látom, amint a földön hemperegve röhögnek az Isten egyetlen katedrális méretű gyülekezetén.

Vajon kinek hisz a világ? Az Isten Krisztust váró maréknyi gyülekezetének, vagy a méregzöld hangoskodóknak, akik állítólag tudják a Föld megmentésének titkát?

Szeretett testvérem! Urunk egyetlen vigasztalása ma is pontosan olyan, amilyen akkor Nóénak az a bárka volt, amit ő faltól falig, mind a három szintjét egy nap többször is végig tudott sétálni. Meg vagyok győződve, hogy attól a pillanattól kezdve, hogy az Úr a kezébe adta a bárka tervét, addig a percig, amikor a vízözön elapadása után az utolsó élet is elhagyta a bárkát, Nőé naponta többször is bejárta a bárka minden zegzugát. Kezdetben a tervezés és az építés miatt, majd pedig a karbantartás és az állatok gondozása miatt.

Nekünk itt és most az egyetlen vigasztalás a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten evangéliuma, amivel minden egyes nap meg lehet ismerkedni, végig lehet sétálni a szintjeit, ahogy Nőé is tette azt. Unalmas állapot? Hamar beleütközöl a világtól elválasztó falaiba? Fárasztó az állati életet gondozói szolgamunkával fenntartani, benne a békét és nyugalmat meglegelni? Bizony az, és még sincs más útja az örök üdvösségnek, csak ez az egy, mert csak ezen keresztül nyit Isten ablakot a menny naponkénti látására! Bárcsak Jézus Krisztus mennyet látó gyülekezete lehetnék! Ámen.